

uz natuknicu ključ nema gen. ključa, uz nagovárati ima za prezent samo nagòvârám, pa se ne zna je li treće lice množine nagòvârājū ili nagovárājū. To se mjesto ovdje ističe zato što je veoma živa tendencija dokidanja neistoslogovne preinake u trećem licu množine prezenta te inače jako bogate naglasne jedinice, pa se sve češće može čuti: razgòvârājū, nàstūpājū, ubijājū. To se jamačno većinom javlja u nešto kavaca, a od štokavaca u onih sa starijim naglaskom. Osobno bih se založio za preinačeni lik: nagovárājū jer taj na neki način nosi biljeg izvorne novoštokavštine a čuva i kontinuitet u našem rimariju i metrici. Ali o tom više na drugome mjestu. Našlo bi se još mnogo mjesta u Rječniku gdje nedostaju glavni naglasni podaci a toga je svjestan dakako i sam autor, te piše: »Svi problemi akcenta, koji i inače čekaju obradu u našoj akcentologiji, ne rješavaju se u Rječniku...«² Možda bi ipak bilo bolje da je temeljito obrađen primjer koji nosi naglasnu jedinicu, a sve bi se riječi jednaka naglasnog ponašanja onda upućivale na taj potpuni uzorak.

A sad neka bude dopušteno odgovoriti na pitanja s početka ovog napisa. Prvo je glasilo: Koliko je u Anićevo Rječnik ušlo stvarnog hrvatskog naglašavanja? Odgovor: Više nego i u jedan dosadašnji rječnik. To jest nešto. I hvala piscu za to. Drugo pitanje: Je li to naglašavanje predstavljeno na dosegnutoj razini naše sadašnje normativne akcentologije? Odgovor: Nije potpuno. Naglasak je u Anićevo Rječniku djelomično odrađen ispod i mimo horizonta naših današnjih normativnoakcentoloških vidika. A sve se ovo reklo u korist budućih izdanja Rječnika i novih rječnika.

SAŽETAK

Stjepan Vukušić, sveučilišni profesor, Pula
UDK 801.612:808.62, stručni članak,
primljen 12. veljače 1992, prihvaćen za tisak 24. ožujka 1992.

Accentuation in Anić's Dictionary of the Croatian Language

The author analyzes Anić's dictionary from the point of view of accentuational norm.

OSVRTI

DODATAK TENISKOM NAZIVLJU

Uz članak M. Dedaić i M. Mihaljević dodao bih da se *set* u hrvatskom kaže *niz*. *Set* se sastoji od *gemova*, a *niz* od *igara* (igra=gem). Ja sam bivši športaš i teniski sudac pa znam da smo poslije rata govorili *bod* (poen), *igra* (gem) i *niz* (set). Mislim da nije loše da se to obznanani.

Zvonimir Jurić

ZVUKOPIS I SLIKOPIS

Jedan prijatelj iz Niša poslao mi je dva prijedloga, istoznačnice za audio kazetu i video kazetu: zvukopis i slikopis.

Meni se te zamjenice sviđaju pa me zanima vaše mišljenje.

Tomislav Stojanov

Mislimo da su dobre. Svakako bolje od navedenih tudica. Riječ slikopis je doduše zabilježena u značenju »ikono-

² Vladimir Anić: *Rječnik hrvatskoga jezika*, Novi liber, Zagreb 1991, str. 878.

grafija« i film, ali to su zastarjelice pa je slobodna za novo značenje. U obzir još dolaze i riječi zvukopisnica i slikopisnica. Da se toga tko sjetio u početku, lakše bi ih bilo uvesti u upotrebu.

(S. B.)

SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA – – HRVATSKA ZNANSTVENA MATICA

U *Jeziku* sam dva puta pisao protiv toga što je naziv Sveučilišne knjižnice promijenjen u Nacionalna i sveučilišna biblioteka (NSB) (u X. i XXX. godištu), tražeći da se u naziv vrati riječ knjižnica, ali dosad bez uspjeha. Naš čitatelj Ante Rukavina iz Gospića poslao nam je dopis u kojem predlaže da NSB promijeni

ni ime u Hrvatska znanstvena matica. Prijedlog je veoma zanimljiv jer pokazuje kako ljudi pronalaze lijepe nazive kad misle izvan zadanih okvira i zato smo ga kanili objaviti. Dok je čekao na red, novinarka Sineva Pasini napisala je u *Vjesniku* članak *Novo ime za hrvatsku sovu* (18. II. 1991) pa se poslije razvila mala rasprava u kojoj je A. Rukavina iznio svoj prijedlog (u *Vjesniku* 26. II. 1991). Budući da ga je najprije poslao nama, potrebno je da ga zabilježimo i u *Jeziku*. To ujedno pokazuje da NSB nema nikakva razloga da ustraje na nazivu biblioteka. Koliko i nije zadovoljna knjižnicom, u prijedlogu A. Rukavine ima bolju mogućnost, svakako bolju od BIC – Bibliografsko-informativni centar.

(S. B.)

VIJESTI

GODIŠNJA SKUPŠTINA HFD-a

28. veljače 1992. održana je godišnja skupština Hrvatskoga filološkog društva s veoma bogatim dnevnim redom. Prof. Ivo Frangeš izvijestio je o osnutku Hrvatskoga slavističkoga komiteta. Prof. Ante Stamać govorio je o preustrojbi Društva i traženju nove formule postojanja. Urednici pojedinih časopisa izvijestili su o časopisima što ih Društvo izdaje. Usprkos ratnim uvjetima časopisi su izlazili uglavnom redovito. Pokreće se i novi književni časopis *Zrcalo*. Izdavačka djelatnost HFD-a bila je zadovoljavajuća, primjerena financijskim mogućnostima. Najveću pozornost privukla je središnja točka dnevnoga reda – rasprava o novom statutu. Statut otvara široke mogućnosti djelovanja društva osnivanjem ogranaka u dru-

gim središtima, kako bi se oživila djelatnost Društva gdje je bila silom ugušena (Petrinja, Bjelovar...) i gdje bi ona po strukturi školstva morala postojati (Osijek, Split, Zadar, Rijeka, Pula, Gospić...). Članom HFD-a može postati svaki diplomirani filolog državljanin republike Hrvatske, iznimno i nefilolog. Otvorena je i mogućnost počasnoga članstva kako bi mnogi strani kroatisti (slavisti) premda nisu hrvatski državljani, mogli zbog svojih zasluga postati članovima toga uglednog društva. Uvedena je i članarina (300 HRD). Kako čitav Statut odiše novim sadržajem i duhom, i njegovo je nazivlje usklađeno s tim. Tako su se sad neke sekcije preimenovala u odjele. A da to bude sasvim demokratski, ostavljeno je na volju pojedinim odjelima kako će se nazvati. A što je za nas posebno zanimljivo, Sekcija za kul-